

Nr. 5 (89) 2020 m. vasario 6 d.

ATOŠVAISTĖ

MAŽEIKIŲ MERKELIO RAČKAUSKO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Cognosce te ipsum (Cicéro)

94 laidos abiturientų šimtadienis

DIEVIŠKOJI KOMEDIJA. Nuostabios ir nepakartojamos šventės akimirkos.

nuoširdžius sveikinimus ir linkėjimus. Tėvų vardu kalbėjusi mama žemaičių tarpe dėkojo mokytojams, už tai, kad Šimtadienį švenčia toks didelis būrys abiturientų – net 165. Mokytojams linkėjo nepavargti, o ketvirtokams – daug dirbti ir sėkmingai įveikti egzaminų kliūtis.

Šių metų abiturientų šventės tema – „Dieviškoji komedija“. Programinėje šventės dalyje ketvirtokai vaidavo jauno žmogaus vidinį konfliktą bei savo kelio paieškas. Visa tai vainikavo „Allegro“ šokėjos, gimnazijos choras ir renginio vedėjas Justinas, atlikęs savo kūrybos dainą.

Koncerto pabaigoje trečiokai abiturientams įteikė pusatestačius.

Žiūrovai gausiais plojimais dėkojo atlikėjams ir negailėjo pagyrimų, jog spektaklis buvęs labai jautrus ir verčiantis susimąstyti.

O mes abiturientams primename, jog per 100 dienų jūs dar galite pagerinti kai kurių dalykų rezultatus. 100 dienų – tai atsakomybė ir signalas, kad greit reikės pasitikrinti savo brandą per egzaminus. Laiko liko visai nedaug. Šimtadienis – viena iš paskutinių galimybių visiems pabūti drauge. Tai šventė, simbolizuojanti veržlumą, troškimą ir svajones. Sėkmės, abituriente!

Aistė Butnoriūtė, 3 e kl.

Džiaugiamės mokiniais, garsinančiais gimnaziją

Simas Kontrimas, 4 a klasės mokinys, Lietuvos mokinių geomokslų olimpiadoje laimėjo sidabro medalį! Geografijos mokytojas ekspertas Dainius Stasys.

Lukrecija Vaitelytė, 3 b klasės mokinė, respublikiniame 11-12 klasių etikos konkurse laimėjo II vietą. Etikos vyr. mokytoja Rima Kesminienė.

Kasmet mūsų gimnazijoje vasario mėnesį (šiemet ji vyko sausio 31-ąją) rengiama viena iš jaunatviškiausių ir įsimintiniausių švenčių – abiturientų Šimtadienis. Ji minima tada, kai iki egzaminų lieka šimtas dienų. Mokykloje iki šios datos vyko intensyvus pasiruošimas: III klasių gimnazistai abiturientams kūrė pusatestačius, gamino 100 dienų iki egzaminų skaičiavimo „dienmatį“ (kalendorių), kad kiekvieną dieną jis primintų, jog iki egzaminų lieka vis mažiau laiko ir kad paskatintų susitelkti mokymuisi.

Šimtadienio šventės pradžioje gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė ir klasių kuratorės abiturientams išsakė

Sausio 13-oji – Lietuvos laisvės gynėjų diena

Dalyvavome akcijoje *Atmintis gyva, nes liudija*

Nuotr. tradicinės *Laisvės bangos* akimirka!

Sausio 13-oji man – Žmogaus orumo žymė

1991 metai, sausio 13 diena. Ši data kiekvienam lietuviui visada išliks atmintyje. Ypač tam, kuris nepabūgo sovietų agresijos ir gynė Lietuvą taikiu būdu. Mums pavyko pakalbinti mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoją Virginiją Aurylaitę, kuri buvo viena iš tos kraupios nakties liudininkų.

Kodėl tuo metu nusprendėte vykti į Vilnių?

Kaip ir minėjau, kelionę į Vilnių suorganizavo mama, o kartu pasiėmė mane ir mano brolių. Nors tėtis taip pat buvo patriotas, jis turėjo pasilikti su sergančia seserimi. Mažeikiuose žmonės susiorganizavo autobusą, o mes, sužinoję, kad ruošiasi vykti keli viešniešiai, tai prisijungėme prie šitos grupės ir išvažiavome kartu. Tačiau tai sužinojome tik per mamą, o ji per pažįstamus, kurie jautė, jog reikia važiuoti, būti tenai,

nes žmonės buvo tikrai labai draugiški, atnešė maisto. Labai smagiai leidome laiką: šokome, dainavome, grojo muzika, nes vis dėlto buvo šalta, kai užsistovėdavo vienoje vietoje didelis žmonių būrys. Diena praėjo nuostabiai, ir net nesijautė kažkokios grėsmės mums būnant lauke, nes dieną kaip ir nieko nevyko iš sovietų kariuomenės pusės.

Prie kurio iš objektų būriavotės?

Mes buvome prie Seimo. Dar ir dabar, nuvažiavusi į Vilnių, nueinu į tą vietą, kurioje buvome. O ta vieta yra Seimo pusė palei Nerį.

Kaip, Jūsų akimis žiūrint, tą naktį atrodė Vilnius?

Aš labai išsigandau. Man susidarė toks įspūdis, jog prasidėjo karas, nes girdėjau kažkokius sprogimus, šautuvų pliūpsnius. Tamsoje matėsi tolimi žybsniai bei girdėjosi garsai. Iki tol aš nebuvausi girdėjusi, kaip kariauja žmonės, buvau mačiusi tik filmuose. Tai ta patirtis buvo karas ir, žinoma, baimė.

Ką Jums šiandien reiškia Sausio 13-oji?

Sausio 13-oji man – Žmogaus orumo žymė – be daugelio tokių žmonių nebūtų tuo metu įvykusi Vienybė, nes tik orūs žmonės gerbia save ir kitus bei turi Valios stabdyti agresorius, nesvarbu, svetimus ar savus. Žinant Lietuvos istoriją, man tai prilygsta stebuklui ir aš didžiuojuosi tais žmonėmis, tuo, kas įvyko. Taigi, kiekviena Sausio 13-oji man – pasididžiavimas Lietuvos žmonėmis, ir ne tik lietuviais.

Matas Šidlauskas, I f kl.

Tai, kas vyko Lietuvoje tomis dienomis, visi sekė. Aš pati savarankiškai nebūčiau dalyvavusi, jei ne mano patriotė mama, kuri nujautė, jog reikia ten važiuoti.

Kiek Jums buvo metų?

Tuo metu buvau dvyliktokė, vadinas, man buvo 18 metų.

Kokiais būdais atvykote į sostinę?

nes visi matė, kad kažkas vyksta ir kažkas bus. Už šią patirtį esu dėkinga savo mamai.

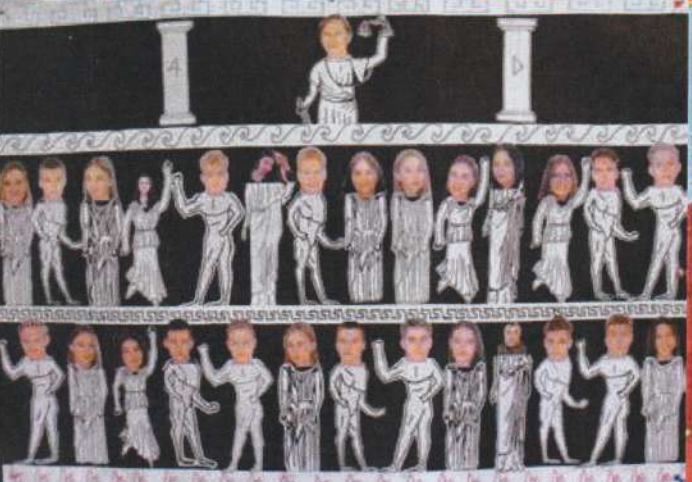
Kokia buvo situacija, kai atvykote?

Mes išvykome sausio 12-tos ankstyvą rytą ir visą dieną išbuvome prie Seimo. Buvo puiki, saulėta, bet šaltoka žiemos diena. Nuotaika buvo puiki, net pamiršau tada, jog atvažiavome kažko ginti,

Pirmieji pavasario ženklai

Šimtadienio akimirkos

Džiaugiamės mokiniais, garsinančiais gimnaziją

1 e klasės mokinė **Jorūnė Dimaitė** etninės kultūros olimpiados rajoniniame ture tapo laureatė. Ji vasario 27 dalyvaus regioniniame olimpiados etape.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokyto-

ja ekspertė Laima Skabickienė.

Rajoninio turo anglų kalbos olimpiados laimėtojai:

Eligijus Visockis (3 b kl.) – I vieta, anglų kalbos mokytoja metodininkė Daiva Goštautienė.

Eligijui linkime kuo geriausios sėkmės ginant mokyklos ir rajono garbę respu-

blikinėje anglų kalbos olimpiadoje.

Deimantė Mirončikaitė (3 d kl.) – III vieta, anglų kalbos mokytoja metodininkė Renata Šaltkauskienė.

Rajoninio etapo jaunųjų filologų konkurso laimėtojai:

Goda Jurgutytė (4 b kl.) – poezijos sekcija, Justinas Viskantas, (4 b kl.) – poezijos sekcija, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Rosita Giniotienė;

Emilija Zino (4 b kl.) – vertimas iš rusų kalbos, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Rosita Giniotienė ir rusų kalbos mokytoja metodininkė Laima Novakienė;

Dina Samarina (4 e kl.) – vertimas

iš rusų kalbos, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja metodininkė Violeta Irniūtė ir rusų kalbos mokytoja metodininkė Laima Novakienė;

Kamilė Armalaitė (3 c kl.) – vertimas iš anglų kalbos, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja ekspertė Ona Kelpšienė ir anglų kalbos mokytoja metodininkė Rita Meškienė.

1 e klasės mokinė **Beatričė Balzerytė** rajoninio turo epistolinio rašinio Parašykite žinutę suaugusiajam apie pasaulį, kuriame gyvename konkurse laimėjo laureatės vardą.

Darbas išsiųstas į respublikinį konkursą.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja ekspertė Laima Skabickienė.

Rajoninio turo matematikos olimpiados laimėtojai:

Bertulytė Brigita (1 e kl.) – I vieta, matematikos mokytoja metodininkė A. Jonuškytė

Kerys Domantas (1 f kl.) – III vieta, matematikos mokytoja metodininkė L. Petrauskienė

Milaknytė Beatričė (1 d kl.) – IV vieta, matematikos mokytoja metodininkė A. Matutienė

Dapšys Povilas (3 d kl.) – I vieta, matematikos mokytoja ekspertė A. Jasinskaitė

Navickas Mantas (3 d kl.) – III vieta, matematikos mokytoja ekspertė A. Jasinskaitė

Visockis Eligijus (3 b kl.) – III vieta, matematikos mokytoja metodininkė A. Jonuškytė

Šarkinas Laurynas (4 b kl.) – II vie-

Algimantas Kozlovas (4 d kl.), rajoniniame meninio skaitymo konkurse laimėjo I vietą.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Virginija Aurylaitė

ta, matematikos mokytoja ekspertė A. Jasinskaitė

Kontrimas Simas (4 a kl.) – III vieta, matematikos mokytoja metodininkė S. Vaišvilienė

Visi mokiniai kviečiami į respublikinį matematikos konkursą, o Povilas Dapšys – į respublikinį matematikos olimpiadą.

Informatikos ir informacinio mąstymo konkurse „Bebras“ (2 etape) Eligijus Visockis (3 b kl.) užėmė III vietą, Vilius Baranovas (3 f kl.) – 5 vietą. Vaikiniai apdovanoti rėmėjų dovanomis.

Informacinių technologijų mokytoja metodininkė Sigutė Mackevičienė.

Rajoninės biologijos olimpiados laimėtojai:

Margelytė Vaiva, 1 e kl. – I vieta

Šarmanauskas Nedas, 1 e kl. – I vieta

Usorytė Aistė, 1 e kl. – II vieta

Dimaitė Jorūnė, 1 e kl. – II vieta

Bertulytė Brigita, 1 e kl. – III vieta

Nukelta į 6 p.

Gimnazijos pasididžiavimas

Pokalbio pakvietėme gimnazijos mokinius, I pusmetį baigusius tik puikiais ir labai gerais įvertinimais.

Gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė dėkojo gimnazistams už atsakingą ir stropų mokymąsi, linkėjo sėkmės

I f – Pijus Gagilas, Klaudija Rozmaricaitė, Rimantė Šerėnaitė, Matas Šidlauskas, Vilius Viskantas;

Gimnazijos administracija pasidžiaugė tokiu gausiu būriu pačių pažangiausių mokinių, kurie ne tik puikiai mokosi, bet dalyvauja ir įvairiose olimpiadose, konkursuose, yra aktyvūs visuomenininkai, lanko neformaliojo švietimo būrelius.

Į klausimą, kaip sekasi pasiekti tokių puikių rezultatų, dauguma gimnazistų kalbėjo, jog tai pasiekama ne per vieną dieną, reikia nuolat atkakliai mokytis, įdėti daug pastangų.

ir toliau siekti aukštų tikslų bei savo svajonių.

Džiaugiamės mokiniais, kurių I pusmečio rezultatai tik puikūs ir labai geri.

Puikiai mokosi I f klasės mokinė Elada Pilipavičiūtė ir IV b klasės mokinys Laurynas Šarkinas.

Labai gerai mokosi:

I b – Redas Domkus;

I d – Beatričė Milaknytė;

I e – Jorūnė Dimaitė, Edvilė Kekytė,

Vaiva Margelytė, Aistė Usorytė;

II a – Eglė Žulpaitė;

III b – Eligijus Visockis;

III d – Povilas Dapšys, Agilė Lukšaitė, Deimantė Mirončikaitė, Auksė Vaitkutė;

IV a – Goda Kaupytė, Simas Kontrimas, Laura Pudžiuvytė, Lukrecija Ramanauskaitė, Anastasija Volkova, Greta Žilinskaitė;

IV b – Rugilė Mačiulaitytė, Gustas Štaševskis, Justinas Viskantas.

Gražią vasario popietę pokalbio pakvietėme gimnazijos mokinius, I pusmetį baigusius gerais ir labai gerais įvertinimais.

Gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė pasidžiaugė gausiu būriu gerai besimokančių mokinių, dėkojo už stropų ir atsakingą mokymąsi, jiems linkėjo ir toliau stiebtis aukštyn, siekti savo svajonių, kiekvieną dieną patirti pažinimo džiaugsmą.

Direktorė kreipėsi į mokinius užduodama jiems įvairių klausimų: kaip jie pasiekia gerų rezultatų, ar reikia daug mokytis, ar užtenka būti atidžiais pamokoje, o gal paprasčiausiai sekasi, kiek valandų ruošia pamokas, ar daug namų darbų tenka ruošti kasdien ir pan. Atsakymai įvairūs. Tačiau beveik visi vieningai pripažino, kad norint pasiekti geresnių rezultatų, reikia pačiam daugiau pasistengti. Tikime, kad šių mokinių pažangumas dar labiau pagerės.

„Atošvaistės“ informacija

Atkelta iš 4 p.

Žulpaitytė Eglė, 2 a kl. – I vieta
 Šimkutė Rugilė, 2 a kl. – II vieta
 Dapšys Povilas, 3 d kl. – I vieta
 Navickaitė Monika, 3 d kl. – II vieta
 Petrauskas Linas, 3 c kl. – III vieta
 Lukšaitė Agilė, 3 d kl. – III vieta
 Kontrimas Simas, 4 a kl. – I vieta
 Šarkinas Laurynas, 4 b kl. – II vieta
 Štaševskis Gustas, 4 b kl. – II vieta
 Biologijos mokytoja metodininkė
 Lina Vičiulienė
 Milaknytė Beatričė, 1 d kl. – II vieta,
 biologijos mokytojas ekspertas
 Algirdas Vilkas

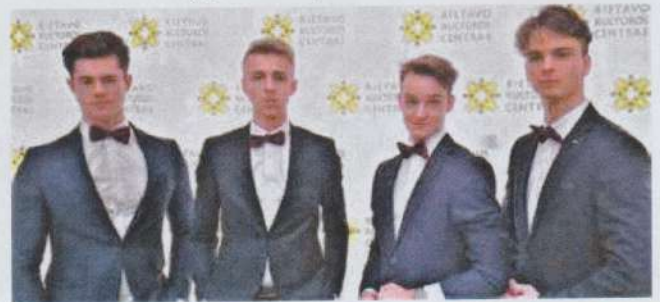

Lietuvos vaikų ir mokinių
 televizijos konkurso
 „DAIŅŲ DAINELĖ“ zoninio etapo laureatai
 Merginų ansamblis Incanto

Sadauskaitė Austėja, 1 f
 Dimaitė Jorūnė, 1 e
 Radzytė Viltė, 2 a
 Šarkelytė Austėja, 2 a
 Jarmoškaitė Gabija, 3 c
 Narmontaitė Gintarė, 3 e
 Virkšaitė Deimantė, 3 e
 Pariešytė Neda, 4 b
 Mikutaitė Emilija, 4 f

Vaikinų kvartetas BROS
 Edgaras Kulikauskas, 2 e kl.
 Tadas Strakšys, 3 c kl.
 Valdas Ginkus, 4 e kl.
 Timotiejus Širobokov, 4 d kl.
 Vadovai: muzikos mokytoja
 metodininkė Natalija Dapšienė
 ir direktoriaus pavaduotojas ug-
 dymui Laimonas Terasius.

Rajoninio anglų kalbos kon-
 kurso 9-10 kl. laimėtojai:

Dominyka Petravičiūtė (2 b
 kl.) – II vieta
 Aleksandras Godelis (2 a kl.) –
 III vieta
 Anglų kalbos mokytoja metodi-
 ninkė Renata Šaltkauskienė.

Džiugi žinia iš respublikinio kon-
 kurso

Skaitmeninis konkursas „Junk Ka-
 lėdas!“ Konkursui turėjo būti teikiami
 originalūs darbai, kurie buvo skirstomi
 ir vertinami pagal keturias kategorijas:
 piešinys, trimatės (3D) grafikos mode-
 liavimas, vaizdo filmas, virtuali realybė.
 Tarp I etapo nugalėtojų – 4 a klasės
 mokinė Lukrecija Ramanauskaitė,
 pateikusi konkursui piešinį ir trimatės
 grafikos modeliavimo darbą.

Senamiesčio pagrindinėje mokykloje vykusiose Lietuvos mokyklų žaidynių
 rajoninėse stalo teniso vaikinų 2004 m. gimimo ir jaunesnių varžybose daly-
 vavę Pijus Meižis (1 c), Ugnius Survila (1 c), Jonas Švažas (1 e) laimėjo II vietą.
 Fizinio ugdymo mokytoja metodininkė Rasa Akučkaitė.

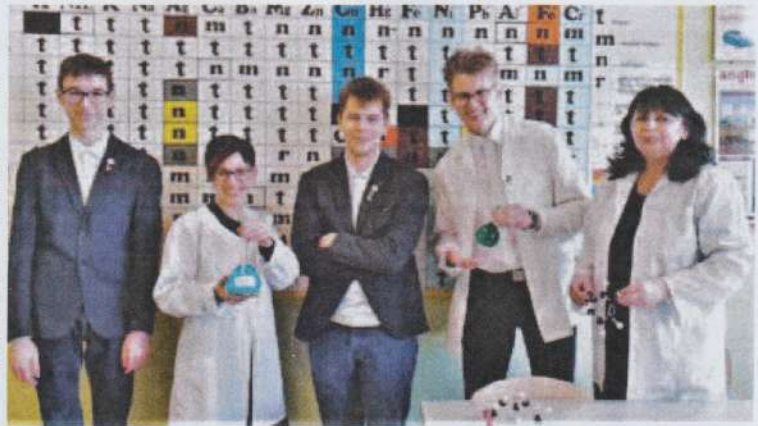
Mūsų chemikai pakviesti atstovauti Mažeikių rajonui

Į 58-ąjį Lietuvos mokinių chemijos olimpiados šalies etapą atstovauti Mažeikių rajonui pakviesti net trys mokiniai, visi jie – iš mūsų gimnazijos. Gimnazistai Povilas Dapšys, Simas Kontrimas ir Laurynas Šarkinas pagrįstai gali didžiuotis, kad jie – šių metų patys geriausi Mažeikių chemikai (į olimpiadą nepriklausomai nuo gyvenamos vietos kviečiami tie mokiniai, kurie respublikos mastu surenka didžiausią taškų skaičių).

Respublikinės olimpiados dalyvius ruošė chemijos mokytojos metodininkės Audronė Čekytė ir Aistė Daubarienė.

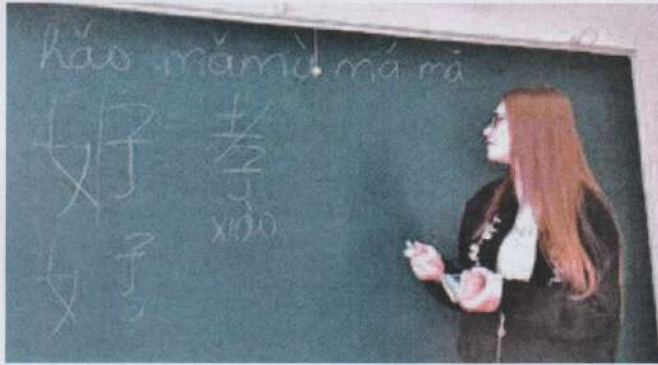
Nuoširdžiai linkime gimnazistams Povilui, Simui ir Laurynui, mokytojoms Aistei ir Audronei sėkmės olimpiadoje įrodant, kad Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazistai gali konkuruoti su geriausiais šalies chemikais.

Direktoriaus pavaduotoja ugdymui **Lena Krigelienė**

Kitokios pamokos

Gimnazijos absolventė Austėja Mažeikaitė gimnazistams pasakoja apie kinų kalbos studijas Vilniaus universitete.

Diskusija su Mažeikių rajono savivaldybės meru Vidmantu Macevičiumi apie ES investicijas Mažeikių rajone. #MEPALietuva

Integruotos ugdymo karjerai pilietiškumo pagrindų pamokos 1 klasėse „Lyderis: misija įmanoma“.

Pilietiškumo pagrindų mokytoja Simona Lazdauskienė.

Sausio 30 dieną gimnazijoje matematikos pamokos buvo Kitokios – vyko kultūros paso edukacinė programa „Meno geometrija“.

Gimnazijos gijos nenutrūksta! Gytis Vaicekavičius, VU 3 kurso medicinos fakulteto studentas, dalijasi su pirmokais žiniomis apie virškinimo sistemą. Įdomi, informatyvi ir šilta pamoka.

Biologijos mokytoja metodininkė Lina Vičiulienė.

Rajoninio etapo lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados laimėtojai:

Eglė Žulpaitė (2 a kl.) – II v.,
Agnė Meškauskaitė (3 c kl.) – IV v.,
lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja
ekspertė Ona Kelpšienė;

Vaiva Margelytė (1 e kl.) – III v.,
Deimantė Mirončikaitė (3 d kl.) – II
v., lietuvių kalbos ir literatūros mokyto-
ja ekspertė Laima Skabickienė;

Aušrinė Degutytė (4 c kl.) – IV v.,
lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja
metodininkė Violeta Irniūtė.

Dėkojame mokytojoms J. Žutienei, R. Puplauskienei, R. Vaitkutei ir S. Mackevičiūnei, paskatinusioms gimnazistus dalyvauti konkurse „Olympis 2019 – Rudens sesija“. Mokiniai apdovanoti diplomais, padėkomis, rašikliais, o **Danielius Gelčauskas (3 d kl.) – net medaliu už puikiai atliktas užduotis.**

Aura Malakauskaitė, 3 c klasės mokinė, Mažeikių menų studijos „Erdvė“ surengtame jaunimo (15 - 35 m.) meninių rašinių konkurse „Grožio kultas“ laimėjo III vietą. Ji komisijai pateikė savo pjesę apie grožio standartus šiandienos mokykloje.

Lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja ekspertė Ona Kelpšienė

1e klasės mokinys Nedas Šarmanauskas anglų kalbos olimpiadoje Kings laimėjo pirmą vietą ir apdovanotas diplomu bei momentiniu fotoaparatu.

Anglų kalbos mokytoja metodininkė Rita Meškienė.

Metų paskaita liuanistui, 2019

2019 m. gruodžio 18 d. mūsų gimnazijos mokytojos Ona Kelpšienė, Daina Goštautienė ir Laima Skabickienė dalyvavo rengiamoje Metų paskaitoje liuanistui. Kaip žinoma, į VU Filologijos fakultete Vinco Krėvės auditorijoje vykstantį renginį jau devintus metus būna kviečiami mokytojai, išugdę olimpiadų, konkursų laimėtojus, nacionaliniu mastu skleidę savo metodinę patirtį, rengę konferencijas ar kitus renginius, skirtus kultūros asmenybėms. Metų paskaitą „Lietuvybė ir europietiškumas: apie autentišką kalbą ir būtyje“ skaitė doc. dr. Naglis Kardelis. Jis, remdamasis tokiais filosofais, kaip Arvydas Šliogeris ir Algis Mickūnas, pabrėžė, kad lietuviškumas negali trukdyti būti europiečiu, mat „sveikas ir kultūringas tautiškumas yra atviras“. N. Kardelis sureiškė gimtąją kalbą: būtent ji pasaulyje ir Europoje leidžia pajusti būties autentiškumą. Nuskambėjo ir pagrindinė mintis: tautiškumas įcentrina būtį ir gali įkvėpti iš savęs eiti į kitus.

Laima Skabickienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja ekspertė

Interviu su Austėja Šarkelyte, 2 a klasės mokinė:

Dainavimas man – tai pabėgimas nuo realybės

Kartu su ansambliu „Incanto“ dalyvavai Dainų dainelės atrankose. Kaip sekėsi, kokie įspūdžiai?

Aš Dainų dainelėje dalyvauju pirmą kartą, bet labai džiaugiuosi, kad atsirado tokia galimybė. Nes tai ne tik labai linksmas išbandymas, bet ir daug patirties duodantis konkursas. Mūsų ansambliui sekėsi tikrai neblogai – ta-

pome zoninio turo laureatės. Lauksime pakvietimo į respublikinį turą. Už tai esame dėkingos muzikos mokytojai Natalijai Dapšienei.

Kiek metų mokaisi dainuoti ir kur?

Dainuoju nuo vaikystės. Kai man buvo treji metai, pradėjau lankyti Mažeikių Vytauto Klovos muzikos mokyklą, kurią baigiau prieš dvejus metus, o vienuolikos metų pradėjau lankyti pamokas pas mokytoją Antaną Dargį studijoje „Sėkmadienis“. Šiais metais nusprendžiau palikti studiją, nes atsirado daug kitų veiklų, kurias norėjau išbandyti, o ir į dainavimo pamokas pradėjau eiti nelabai noriai, nebejačiau motyvacijos ir pasiruošimas konkursams man buvo per didelis stresas. Dabar dainuoju tik mokyklos merginų

Nukelta į 10 p.

LCC lektoriai Ieva Paulauskienė ir Scott Olsen anglų kalba skaito paskaitą apie viešąjį kalbėjimą.

Anglų kalbos vyr. mokytoja Jolanta Žutienė

Kas meno kūriniai suteikia atramas? Kur slypi genialių meno kūrinų fundamentas? Pasislėpusi ir kartais neapčiuopiama geometrija formuoja meno kūrinio pamatus. Geometriniai principai suteikia meno kūriniai vientisumo ir darnumo pojūtį. Šiuos ir kitus klausimus gimnazistai gvildeno Kultūros paso edukacijoje „Meno geometrija“.

Dailės mokytoja ekspertė Asta Milėškienė.

Apie krepšinį, kaip apie antrąją religiją

Dvi mokytojos (S. Vaišvilienė ir A. Daubarienė), pamačiusios, kiek daug Žalgirio komandos gerbėjų mūsų gimnazijoje, suorganizavo kelionę iki Kauno Žalgirio arenos. Iškart po Naujųjų metų ten ir nuvažiavome stebėti krepšinio rungtynių, kur dėl pergalės kovėsi pats „Žalgiris“ su Tel Avivo „Maccabi“ komanda. Rungtynės baigėsi rezultatu 80:73 – „Žalgirio“ naudai.

Man pačiai asmeniškai patiko vienybė ir palaikymas tarp sirgalių – tai tarsi mus visus sujungė vienam bendram tikslui. Paklausinėjau kitų gimnazistų, kurie važiavo, tai sakė, kad patiko praleistas

laikas kartu, pati atmosfera arenoj, bet didžiausią įspūdį padarė tai, kada visi vieningai himną giedojom ir bangą darėm.

Antrokas Kristupas Viščiūna viską aprašė vaizdžiai iš savo perspektyvos:

„Visų pirma labai nustebau, kad rungtynės sulaukė labai didelio susidomėjimo ir arenoj visos vietos buvo užpildytos, apie tai Žalgiris pranešė maždaug prieš mėnesį. Atėjau į savo vietą likus 71 min. iki rungtynių, bet net nepastebėjau, kaip laikas greit praėjo, nes labai daug veiklų ten. Labiausiai patiko pristatymas, net šurpuliukai bėgo per kūną, kai visi 15

tūkstančių vienu balsu giedojo Lietuvos himną. Rungtynėse stengiausi stebėti ne tik aikštelę, bet ir kas vyksta šalia jos, Jaisikevičiaus rankų mosikavimas ir tas netaiklių mėtymų atodūsis. Labai smagu, kad kai Žalgiris pralaiminėjo +-15 taškų, komanda nenuleido rankų, parodė charakterį ir grįžo į rungtynes. VISKĄ VAINIKAVO PERGALĖ!“

Taigi, rungtynės buvo nepakartojamos ir, manau, visi norėtume dar ne kartą ten sugrįžti.

Reda Šilėnaitė, 2 b kl.

Gimnazijoje vyko Tarptautinės holokausto aukų atminimo dienos paminėjimas per istorijos pamokas. #WeRemember

Istorijos mokytoja ekspertė Silva Paulauskienė

Kitokia pilietiškumo pagrindų pamoka 1-2 klasių mokiniams vyko Mažeikių Jaunimo darbo centre. Ją vedė vyr. specialistė Ligita Diržininkienė.

Pilietiškumo pagrindų mokytoja Simona Lazdauskienė

Gimnazijos šv. Jono Bosko ateitininkų kuopa pradėjo 2020 – Ateitininkų metus! Paminėjo savo globėjo, šv. Jono Bosko dieną

Tikybės mokytoja metodininkė Sigrida Norvaišienė

Atkelta iš 8 p.

ansamblyje „Incanto“.

Ką Tau reiškia dainavimas?

Man dainavimas yra viskas. Tai mano gyvenimo būdas. Kiekviena išgirsta melodija, man yra kažkoks jausmas. Aš viską darau dainuodama. Jaučiu pagarbą kiekvienam atlikėjui ir esu be galo laiminga turėdama tokią Dievo dovaną. Nes dainavimas man kaip pabėgimas nuo realybės, kaip išsilaisvinimas.

Kodėl pasirinkai daugiausia dėmesio skirti dainavimui?

Nes mačiau šioje srityje potencialo, visad mačiau, kad ši veikla man geriausiai sekasi ir norėjau joje tobulėti. Man niekada nesisekė tikslieji mokslai. Iki dabar chemija, fizika ir matematika – man sunkiausiai „įkandami“ dalykai. Aš dainuoju, nes žinau, jei gyvenime man niekas daugiau nesiseks, aš visada turėsiu bent vieną pasirinkimą – dainavimą.

Kokiame didžiausiame koncerte Tau teko dainuoti?

Buvau pakviesta dainuoti Romo Dambrausko Kalėdiniame koncerte, kuriame dainavo daug kitų žinomų Lietuvos atlikėjų. Buvo labai linksma,

per dieną vyko net du koncertai.

Koki didžiausią laimėjimą esi pelnusi?

Daug kas nustemba, bet nei vieno pirmos vietos laimėjimo neturiu, dalyvaujant konkursuose esu užėmusi antras, trečias vietas ar tapusi diplomante, bet didžiausias mano laimėjimas – tai visa sukaupta patirtis.

Ką planuoji veikti ateityje?

Nors labai mėgstu dainuoti, ateityje savęs tikrai nematau kaip atlikėjos. Galbūt todėl, kad nenorėčiau dainuoti Lietuvoje, nematau čia galimybių, o jei vis dėlto rinkčiausi šią karjerą – norėčiau kurti dainas anglų kalba, užsienyje, kad pasiektčiau didesnę žmonių auditoriją. Bet šiuo metu mane dominančios studijos būtų anglų filologija arba meninė komunikacija.

Kokiomis dar veiklomis užsiimi?

Be dainavimo dar labai mėgstu piešti, šokti bei fotografuoti. Esu lankiusi labai daug būrelių ir dar daug jų norėčiau išbandyti. Visad buvau užimtas ir veiklos turintis vaikas, o vaikystėje norėjau būti aktore. Man patinka viskas, kas susiję su menu. Dailė – mano mėgstamiausia pamoka mokykloje,

man piešimas lyg terapija. Taip pat lankau fotografijos būrelį. Šiais metais grįžau ir į šokių studiją, vaikystėje jau esu šokusi trejus metus. Mėgstu įvairią kūrybinę veiklą. Taip pat dažnai rašau dainas ir žodžius. Gyvenime norėčiau išleisti bent vieną dainą. Dėl savęs. Tik dar nežinau, kaip tai padaryti.

Papasakok patį įsimintiniausią nuotyki, patirtą koncertų, konkursų metu.

Nuotykių yra buvę tikrai be galo daug. Ir ne vien tik linksmy. Kiekvienas žmogus klysta, net ir pats profesionaliausias. Tad įvykis, kurį geriausiai prisimenu, buvo gan liūdnas. Prieš kelis metus dalyvavau pasauliniame konkurse. Mano pasirodymas turėjo būti labai vėlai vakare, tad visą dieną dėl jo jaudinausi. Vis prašiau mokytojo dar ir dar pasirepetuoti, kad tikrai žinotčiau, jog viską moku. Kai atėjo mano laikas lipti ant scenos, drebėjo visas kūnas. Iš susijaudinimo pamiršau dainos žodžius ir verkdama nubėgau nuo scenos, tai matė labai didelė auditorija ir komisijos nariai iš įvairiausių šalių. Šito konkurso niekad nepamiršiu.

Eglė Žulpaite, 2 a kl.

Projektinė veikla

Konferencijoje „STE(A)M modelis Lietuvos švietime: ar tikrai viskas taip paprasta?“

Gimnazijos direktorė Asta Žukauskienė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui Lena Krigelienė, biologijos mokytoja Lina Vičiulienė ir matematikos mokytojas Stasys Dambrauskas dalyvavo Vilniaus Gedimino

technikos universiteto inžinerijos licėjuje vykusioje respublikinėje mokytojų metodinėje konferencijoje „STE(A)M modelis Lietuvos švietime: ar tikrai viskas taip paprasta?“

Mūsų gimnazija siekia tapti STEAM (angl. Science, Technology, Engineering, Arts, Mathematics) tinklo nare. Tinklo paskirtis –

kurti STEAM mokyklų bendruomenę, skatinti partnerystę ir dalintis gerąja patirtimi.

Konferencijoje dalyvavo daugiau nei 100 pedagogų iš 50 Lietuvos mokyklų.

MMRG pripažinta Lietuvos STEAM tinklo mokykla

Mus pasiekė nuostabi žinia: Nacionalinė švietimo agentūra įvertino mūsų gimnazijos bendruomenės kryptingą veiklą ir paskelbė, kad Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazija nuo 2020 m. sausio įgijo teisę būti Lietuvos STEAM tinklo mokykla. Džiaugiamės ir didžiuojamės šiuo įvertinimu.

Nacionalinė švietimo agentūra akcentuoja, kad „STEAM mokykla – bendrojo ugdymo mokykla, įgyvendinanti platesnę ar gilesnę STEAM dalykų (t.y. gamtos mokslų, technologijų, informacinių technologijų, inžinerijos, menų/dizaino, matematikos) programą, bendradarbiaujanti su verslu ar kitais būdais skatinanti mokinius pasirinkti su šiais dalykais susijusias profesijas, mokykla, kurios mokytojai nuolat tobulina kompetencijas, o ugdymo procese naudoja IKT ir kitas technologijas, aktyvius ugdymo metodus“.

Džiugu ir tai, kad pedagogų platformoje „Ugdymo sodai“ mūsų gimnazijos STEAM veiklos priskirtos prie respublikos gerųjų pavyzdžių.

Lena Krigelienė,
direktoriaus pavaduotoja ugdymui

Ekonomikos ir verslumo pamoka „Iš pinigų istorijos“ Mažeikių muziejuje. Netikėto trečiokai, kad jų seneliai tiek skirtingų pinigėlių yra naudoję savo kasdienybėje.

Ekonomikos mokytoja ekspertė
Rima Meldaikienė.

Erasmus+

Projektas „Sugrįžimas prie bendražmogiškųjų vertybių Europos tautų literatūroje“

Sausio 20-24 dienomis vyko pirmas mokinių mainų vizitas Lietuvoje, mūsų gimnazijoje. Dalyvauja 4 šalys: Lietuva, Latvija, Ispanija ir Turkija. Projekto koordinatorius visoms šalims yra MMRG. Komandą sudarė: koordinatore anglų kalbos mokytoja Irena Urbonienė, matematikos mokytoja Sandra Vaišvilienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Ona Kelpšienė bei chemijos mokytoja Aistė Daubarienė. >>>

Knygos tikrai gali būti tiltai, jungiantys jaunus žmones

>>> Lapkričio 20 – 25 dienomis Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijoje vyko tarptautinis projektas Erasmus+ „Sugrįžimas prie bendražmogiškų vertybių Europos tautų literatūroje“. Į projekto pirmąjį susitikimą atvyko mokytojų ir mokinių komandos iš Turkijos, Ispanijos, iš kaimyninės Latvijos sostinės privačios vidurinės mokyklos. Šio projekto tikslas pristatyti skirtingų šalių komandoms nacionalinės literatūros pavyzdžius, per grožinę literatūrą gilintis į kitas kultūras, ieškoti bendrų vertybių, pažinti naujus kraštus, jų žmones, susidraugauti ir mokytis bendradarbiaujant su mokiniais iš kitų šalių. Prieš susitikimą visų šalių mokiniai skaitė mūsų pasiūlytas knygas anglų kalba. Kaip savo nacionalinės literatūros pavyzdžius pasirinko Kazio Borutos romaną „Baltaragio malūnas“ ir Kristinos Sabaliauskaitės knygą apie Vilnių, kaip daugiakultūrį miestą.

Visą savaitę vyko intensyvi turkų, ispanų, latvių ir lietuvių mokinių ir mokytojų veikla. Pirmąją dieną sve-

čiai ir šeiminingai prisistatė, susipažino su Lietuvos geografine padėtimi, istoriniais faktais, mokėsi lietuviškai, lankėsi Mažeikių muziejuje. Antrąją dieną žiūrėjo pirmąjį lietuvišką miu-

Projekto vadovai

ziklą „Velnio nuotaka“, kuris sukurtas pagal „Baltaragio malūną“, rašė laišką Kaziu Borutai. Svečiai buvo supažindinti su Lietuvos švietimo sistema, jie aplankė vaikų darželį „Bitutė“ ir

„Ventos“ progimnaziją. Trečiadienį visi projekto dalyviai lankėsi Vilniuje, kur vaikščiojo K.Sabaliauskaitės knygos herojų keliais, aplankė Gedimino pilį, Martyno Mažvydo biblioteką, kur turėjo progą pamatyti senųjų raštų restauravimo procesą. Ketvirtadienis buvo skirtas kūrybiniam darbams: susiskirstę tarptautinėmis grupėmis mokiniai rašė tekstus, vaidino ir piešė komiksus sušiuolaikinto „Baltaragio malūno“ tema, kur Jurga buvo vienturtė Baltaragio duktė, Jurgis Girdvainis – šauniausias gimnazijos vaikinai, o

O. Kelpšienė veda kūrybinio rašymo pamoką

Projekto dalyviai „Ventos“ progimnazijoje

Pinčiukas – chemijos mokytojas, išsiūrėjęs gražiąją mokinę. Projekto dalyviai buvo patenkinti savo veiklomis ir jų rezultatais. Po pietų jų laukė išvyka į Platelių, Šaltojo karo muziejų, ir į Telšius, Žemaitijos sostinę. Geriau pažinti mūsų kraštą svečiams padėjo ir gardaus sūrio „Džiugas“ degustacija. Po jos visi grįžo patenkinti paragavę ne tik sūrio, bet ir jiems neįprasto dalyko – ledų su sūriu. Penktadienis buvo skirtas diskusijoms ir savo tautos knygoms apie jaunimą. Visų komandų nariai surado nemažai bendrų vertybių. Projekto finalinis renginys – „Duonos kelias“ Urvikių kultūros

Edukacija „Duonos kelias“

Skaitymo laiškų K. Borutai

centre. Kaip pastebėjo viešnia iš Rygos, „Viską suplanavot idealiai, merginos“: pradėjom malūnu ir baigėm duonos kepimu.

Projekto dalyviai mokiniai gyveno mūsų mokinių šeimose, daug bendravo neformalioje aplinkoje. Spėjo susidraugauti ne tik dalyviai, bet ir jų mamos, kurios negailėjo gražių žodžių lietuviams, maloniai priėmusioms jų vaikus.

Kaip šiandien matome iš svečių vertinimų, tai puikus mokytojų komandinio darbo rezultatas: projekto koordinatore anglų kalbos mokytoja Irena Urbonienė, jos pagalbininkės: matematikos ir informatikos mokytoja Sandra Vaišvilienė, chemijos mokytoja Aistė Daubarienė ir lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Ona Kelpšienė.

Kovo mėnesį projekto dalyvių laukia

vizitas į Ispaniją. Jau skaitome šios šalies literatūros klasiko Federiko Garsijos Lorkos dramą „Bernardos Albos namai“.

Knygos yra tiltai, kurie sujungia įvairių tautų ir kartų žmones. Mes dalyvausime tokiaame projekte.

Ona Kelpšienė,

lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja
Nuotraukos Renatos Montvydaitės 2 b

Nukelta į 16 p.

Džiaugiamės rajoninės fizikos olimpiados laimėtojais

Brigita Bertulytė (1 e kl.) – II vieta
Mantas Navickas (3 d kl.) – II vieta
Elė Januškytė (2 a kl.) – III vieta
Viltė Miliauskaitė (2 a kl.) – III vieta
Fizikos mokytoja metodininkė
Vitalija Plonienė

Sausio 31 dieną 1-2 klasių mokiniai dalyvavo Nacionalinio kritinio mąstymo ir problemų sprendimo konkurse. Laukiame rezultatų.

Vasario pradžioje 2 c ir 2 d klasės mokiniai šnekučiavosi su gimnazijos direkto-

re apie praėjusio pusmečio rezultatus. Gimnazistai nuoširdžiai įvardino nesėkmių priežastis, vieningai prisipažino, kad galėtų pagerinti rezultatus. Po to susikaupę klausėsi direktoriaus pavaduotojos ugdymui Lenos Krigelienės pasakojimo apie kitų metų pasirinkimų svarbą, galimybes.

Klasių mainai „Pažink Prancūzijos ir Lietuvos kultūros, istorijos ir meno paslaptis“

Sausio 31 d. – vasario 7 d. gimnazijoje lankosi 25 mokiniai ir 3 mokytojai iš Espace Scolaire Condorcet licėjaus esančio Saint-Quentin mieste, Prancūzijoje.

Mainų koordinatorės: Asta Žukauskienė, Renata Šaltkauskienė, Rima Meldaikienė, Asta Milėškienė.

Prancūzai mokosi lietuvių kalbos. Juos moko lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja O. Kelpšienė

Istorijos ir geografijos moko istorijos mokytojos S. Paulauskienė ir R. Meldaikienė bei geografijos mokytojas D. Stasys.

Abiturientams

Interviu su Juliana Dudko – LSMUL Kauno klinikų anesteziologe:

Didžiausią įtaką mokinio pasirinkimui turi mokytojai, mylintys savo darbą bei dėstomą dalyką.

„Atošvaistės“ skaitytojams pristatome gimnazijos alumnę Julianą Dudko, pasirinkusią anesteziologo profesiją. Kokia ji, pasakoja buvusi gimnazijos auklėtinė atsakydama į mūsų klausimus.

Pirmiausia papasakok apie save (kaip tapai gydytoja, kas paskatino,

kur mokeisi, ar esi patenkinta savo pasirinkimu, ar sunku buvo mokytis? Kur dabar gyveni ir dirbi?). Kaip tapti anesteziologu? Koks anesteziologo darbas? Kodėl pasirinkai šią sritį? Ar niekada nenusivylei? Kokių gebėjimų ir asmenybės bruožų reikia būsimam gydytojui? Ar daug Tavo grupės studentų, baigę studijas, liko dirbti Lietuvoje? Ką patartum mūsų abiturientams, kuriems netrukus reikės pasirinkti studijas? Kokie išlikę prisiminimai apie gimnaziją, kaip vertini pasirengimą egzaminams ir studijoms?

– Noras būti gydytoja atėjo palaipsniui, mokykloje man viskas buvo įdomu: tiek matematika, tiek anglų, lietuvių kalbos, istorija. Tačiau labiausiai, ypač vēlesnėse klasėse, susidomėjau biologija. Man pasirenkant specialybę didelį indelį turėjo biologijos mokytoja Eugenija Žemgulienė. Manau, didžiausią įtaką mokinio pasirinkimui turi mokytojai, mylintys savo darbą bei dėstomą dalyką. Norėčiau padėkoti klasės auklėtojai Romualdai Žilinskienei, matematikos mokytojai Albinai Jasinskaitei.

Baigiau mokslus Lietuvos sveikatos mokslų universitete medicinos fakultete. Anesteziologijos – reanimatologijos specialybe susidomėjau atlikdama vasaros praktikas ligoninėje studijų metu. Esu atlikusi vasaros praktiką Mažeikių ligoninėje. Patiko stebėti darbą operacinėse, reanimacijoje. Studijų metu lankiau anesteziologijos reanimatologijos mokslinį būrelį, kuriame galima skaityti mokslinius pranešimus, kartu su šioje srityje dirbančiais gydytojais atlikti mokslinius darbus. Ši specialybė apima daug skirtingų sričių. Dirbdamas anesteziologu – reanimatologu turi išmanyti

žmogaus anatomiją, fiziologiją, farmakologiją, įvairias ligas norint parinkti tinkamiausią nuskausminimo rūšį operacijų metu bei gydant ligonius intensyvios terapijos skyriuose. Šios srities gydytoja tapau baigusi anesteziologijos-reanimatologijos rezidentūrą LSMUL Kauno klinikose, trukusią 4 metus. Dauguma kolegų, baigusių kartu su manimi šiuos krypties mokslus, dirba Lietuvoje.

Mokytis medicinos fakultete nėra lengva, tačiau be galo įdomu. Žmogaus kūnas išnarpliojamas nuo skirtingų organų, kaulų, raumenų, skeleto sistemos iki ląstelių ir jose vykstančių biocheminių procesų.

Studijų metu gyvenau bendrabutyje. Tai smagi ir naudinga patirtis. Bendrabutyje gyvenau kartu su metais vyresne kambarioke iš Mažeikių, kuri taip pat baigusi mūsų gimnaziją. Labai gerai sutarėme, dalinomės moksline medžiaga. Su bendrabučio draugais susigalvodavome daug įvairių užsiėmimų, kurie padėdavo prasiblaškyti, pailsėti nuo mokslų.

Šiuo metu gyvenu Kaune, dirbu anesteziologe LSMUL Kauno klinikose.

Abiturientams, norintiems studijuoti mediciną palinkėčiau prasmingai išnaudoti laiką pamokų metu. Gimnazijoje dirbantys mokytojai gerai išmano savo dalyką, suteikia pakankamai žinių ir įgūdžių padedančių ruošti baigiamiesiems egzaminams, praverčiančių vėliau studijuojant universitete. Taip pat svarbi užklasinė veikla ir būreliai.

Geras gydytojas yra įvairiapusiškai išsilavinęs žmogus, turintis gerus bendravimo įgūdžius, atsakomybės jausmą, atjautą žmonėms.

Anastasija Volkova, 4 a kl.

Buvusių mokyklos auklėtinių prisiminimai

Tęsinys iš *Atošvaistės* Nr. 3 (87)

Biomedicinos mokslų daktarė Tamera Musteikytė Arnastauskienė, 1949 m. laidos abiturientė.

NUOTYKIAI NESIBAIGIA

Pasibaigus mano ankstesniame straipsnyje minėtai 1947-ųjų metų moksleivių spartakiadai, mes negrįžome namo. Mat po dešimties dienų turėjo vykti Respublikinė sporto šventė, ir šalies sporto vadovybė nutarė sportininkų paradiui ir gimnastų masiniam pasirodymui panaudoti jau suvežtus į Vilnių moksleivius. Suderinus su mūsų gimnazija ir tėvais, atsižvelgiant į moksleivio kūno kompleksiją (siekiama atrinkti kuo vienodesnius paauglius) buvo atrinktos 6 mergaitės ir 6 vaikinai mažiekiečiai, o iš viso paradiui atrinkta apie porą šimtų sportininkų.

Mus iš Vilniaus nuvežė į Kulautuvą (tai vasarvietė apie 20 km už Kauno prie Nemuno) ir įkurdino pionierių vasaros stovykloje. Išikūrėme neblogai: nauja švari patalynė, šilti pledai, o tai, kad gulėsime ant šiaudų, tik įdomiau.

Dienotvarkė griežta: anksti ryte visa stovykla išrikiuojama patikrinimui, individualiai kviečiant kiekvieną pavarde. Čia mūsų mažame mažiekiečių būrelyje neapsieita be kuriozų. Mat stovykloje maitinimą nemokamai galėjo gauti tik moksleiviai miestiečiai, o mūsų komandoje viena mergaitė, puiki šuolininkė į aukštį, Arkadija Bartasevičiūtė buvo iš kaimo. Reikėjo kažką sugalvoti. Ir sugalvojo. Moksleivis miestietis Alis Gelžinis turėjo kažkokį seną pažymėjimą. Ištaisė pavardės galūnę ir ji tapo Alio seserimi – Gelžinyte. Viskas būtų gerai, bet anksti ryte, dar nepilnai išsibudinusi, ji dažnai neatsiliepdavo kviečiama šia pavarde, nežengdavo žingsnio iš rikiuotės į priekį ir neprisistatydavo balsu. Už tai buvo trenerio gėdinama ir perspėta, kad bus išsiųsta iš stovyklos. Vakare patikrinimas kartodavosi, ir palaipsniui vis sekėsi geriau, o apgaulės niekas nesuprato.

Fizinis krūvis buvo labai didelis: sportinis žygiavimas, rikiuotės, nelengvi gimnastikos pratimai ir – lygiavimas, lygiavimas ir dar kartą – lygiavimas. Vakare vos vilkdavome kojas. Bet didžiausia blygybe buvo ta, kad gyvenome vos ne pusbadžiu. Stovyklos vadovybė nesivaržydama vogė mūsų maistą: mėsą, sviestą, žuvį, o mus maitino skystu srėbalu, kuriame plaukiojo koks rūgštynės lapelis ar kopūsto gabalėlis. Taip kaip dabar akyse matau toki vaizdą: atneša šeimininkė ir pastato ant stalo didelį molinį vazono formos indą ir padekla keletą riekelių duonos. Išsidalinam tą duonelę ir prasideda žvejyba tame vazone – o gal ką ir sužvejosi. Fizinis krūvis didelis, greitai visai pasilpome. Stovykla pradėjo bruzdėti. Girdėjom, kad sportininkai nusiaubė kaimo daržus, kad kažkas atvirai pasiėmę pledą išėjo į kaimą ir iškeitė jį į duoną.

Tvarką daryti ėmėsi kauniečiai, o jiems vadovavo kylanti žvaigždė, gražuolis boksininkas Algirdas Šocikas. Jis, lydymas kelių „adutantų“, vakare perėjo per visą

stovyklą ir paragino streikuoti – neiti į užsiėmimus, nerepetuoti šventinės programos, kažkuris iš tų „adutantų“ net pagrėse, kad neklusnieji gali būti ir nubausti... Visi tą siūlymą priėmė su džiaugsmu ir dvi dienas gulėjom pilvus išvertę paplūdimyje prie Nemuno.

Streikas padėjo. Matyt, stovyklos valdžia išsigando, kad nebus paruoštas šventinis paradas, nebus reikiamai sustyguoti bendri parodomieji pratimai. Vakare rikiuotės metu ilgai aiškinosi, teisinosi, kad buvo sutrikęs tiekimas. Atsirado visko, netgi gerų skanių sūrinių. Pora dienų stropliai padirbėję paruošėme gražią jaunimo šventę. Liko prisiminimai, o neretai, A. Šocikui taip aukštai iškilus, turėjom kuo ir pasigirti – kad kartu su juo sportavome vienoje stovykloje ir klausėme jo komandos.

Tęsinys kitame „Atošvaistės“ numeryje

Knygos pristatymas

Fiodoras Dostojevskis

Broliai Karamazovai –

paskutinis, didžiausias ir reikšmingiausias F. Dostojevskio (1821–1881) kūrinys. Susipažinęs su Vakarų valstybių visuomenės gyvenimu po buržuazinių revoliucijų ir atidžiai stebėdamas socialines permainas Rusijoje, jis skleidė savo politines, visuomenines ir etines pažiūras tiek publicistiniuose darbuose, tiek romanuose „Nusikaltimas ir bausmė“ (1866), „Idiotas“ (1868), „Broliai Karamazovai“ (1880) ir kt. Jo kūrybai būdingas minimalus buitinis vaizdavimas ir gilus skverbimasis į žmogaus psichiką. „Broliai Karamazovai“ perteikia Rusijoje vykusį bajorijos smukimą ir

buržuazijos kilią. Centre – apgailėtinas senis Karamazovas ir jo sūnūs. Vyriausiasis Dmitrijus – tai tarsi kūniškumo atspindys, vedamas troškimų, garbės, siekiantis malonumų ir materialinių vertybių. Antrasis sūnus Ivanas gyvenime vadovaujasi protu, tai ateistas, siekiantis išsiaiškinti gyvenimo prasmę. Jauniausias Aleksėjus – širdies, dvasios žmogus. Jis vadovaujasi krikščioniškos moralės principais, skleidžia savotišką tyrumą, nekaltumą. Smerdikovas – nesantuokinis sūnus, nebranginantis šeimos ar gimtosios žemės.

Broliai ne tik skirtingų motinų, bet ir užauginti svetimų žmonių, visiškai skirtingi, svetimi broliams ir tėvui. Visi keturi atsiduria neįprastoje situacijoje – vieną naktį apiplėšiamas ir nužudomas jų tėvas, o apkaltintas Dmitrijus – ne tik impulsyvus, agresyvus sūnus, bet ir tėvo varžovas dėl vienos moters. Ivanui ir Aleksėjui siekiant išgelbėti brolių, ima aiškėti Smerdikovo paslaptys.

F. Dostojevskis vaizduodamas žmogų atskleidžia jo sudėtingumą, jo priešybių kovą. Neveltui beveik visi jo veikėjai –

vieniši žmonės, našlaičiai, nerandantys vietos.

Kiekvienas veikėjas labai skirtingas, jų asmenybės komplikotos. Autorius skiria daug dėmesio veikėjų asmenybės raidai, aiškina jų teigiamų ir neigiamų savybių kilmę, sieja jų charakterių formavimąsi su vaikyste, gyvenimo traumomis, bet tuo pačiu stebina skaitytoją netikėtais veikėjų poelgiais ir sprendimais, dramatiškais siužeto vingiais.

„Broliai Karamazovai“ – itin sukrečiantis romanas, veikėjuose užkoduoti visuomenės bruožai, to meto problemos, visuomenės gerovės siekimo paradoksas. Romane išaukštinta žmogų taurinanti meilės galia. Kiekviename skyriuje kalbama apie meilę vienas kitam, meilę Dievui, meilę vaikams ar gamtai. Ryškiausias romano konfliktas – neapykantos ir meilės dvikova. Tokia kova kyla tarp tėvo ir vaikų, tarp brolių, tarp mylimųjų, tarp žmogaus ir visuomenės ir galiausiai tarp žmogaus, kovojančio su savimi pačiu. F. Dostojevskis pabrėžia krikščioniškosios meilės galią, parodo, kad ji gali egzistuoti visur, net jo smerkiamoje visuomenėje. Tokia meilė gelbėja veikėjus, suteikia vilties, galimybę atgimti.

Taiigi, jei mėgstate įtraukiančias dramas, painius veikėjus ir meilės bei visuomenės atskirties temas, ar XIX amžiaus kūrybą, rekomenduojau perskaityti F. Dostojevskio „Brolius Karamazovus“.

Monika Karkliūtė, 4 a kl.

Artėjant Valentino dienai

„Meilė tokia visagalė, kad iš pagrindų pakeičia ir mus pačius“ – Fiodoras Dostojevskis.

Artėja nuostabi šventė – vasario 14-oji, meilės diena. Tai puiki proga parodyti savo artimiesiems rūpestį ir šilumą. Žinoma, tai puiki proga palepinti ir save, todėl norėčiau rekomenduoti Charlotte Brontë romaną „Džeinė Eir“. Tai 1847-ųjų metų klasika, jaudinanti guvernantes ir barono meilės istorija. Istorija pasakojama iš Džeinės pozicijos, daug gilinamasi į jos sunkios vaikystės išgyvenimus, vidinį pasaulį ir komplikuotus jausmus. Ši knyga – puikus būdas lengvai ir įdomiai praleisti vakarą. O nenorintys skaityti gali rinktis to paties pavadinimo 2011-ųjų metų filmą, pasižymintį puikia aktorių vaidyba, kostiumais ir pritenkiančiais Anglijos vietovių vaizdais.

Ir svarbiausia nepamiršti, kad Valentino diena – tai ne vienintelė proga parodyti dėmesį artimiesiems.

Monika Karkliūtė, 4 a kl.

Mokinių mintys apie gimnaziją

Gimnazija – tai vieta, kurioje subręsti iš vaiko į suaugusį žmogų. Man ši vieta asocijuojasi su savęs pažinimu, savo hobių ir aistrų paieška, savęs atradimu. Čia visi mes turime gausybę galimybių įgyti patirčių, naujų įgūdžių, kelti savo kompetencijas, siekti aukštumų bei ugdyti save. Jei gyvenimo ir karjeros svajonė – Everesto viršūnė, tai Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazija – stotelė link jos.

Emilija

Redaktorius žodis

Sveiki,
prabėgo dar
vienas mėnuo –
kupinas iššūkių,
džiaugsmų, pa-
siekimų... Ir vėl
pabaiga – baigėsi
pirmasis pusme-
tis, vienus pra-
džiuginęs gerais
rezultatais, o ki-
tus paskatinęs stengtis labiau, siekti
daugiau. Bet po kiekvienos pabaigos
mus pasitinka nauja pradžia. Mes, ke-
tvirtokai, keliaujame į paskutiniąsias
šimtą dienų šioje gimnazijoje. Šios
šventės prasmė man niekada nebuvo
dar viena artėjanti pabaiga, nenumal-
domos ateities laukimas, man visada
svarbiau buvo ir yra ryšys, kurį ku-
riame ar atnaujiname su kitais žmo-
nėmis, žmonėmis, esančiais aplink,
kurių galbūt nematėme ar nedrįsime
užkalbinti, o galbūt juos jau pažįsta-
me visą savo gyvenimą. Kaip pabaiga
neegzistuojant be pradžios, taip žmo-
gus negali būti be žmogaus. Todėl iš
visos širdies linkiu palaikyti vienas
kitą ir saugoti ryšį, kuris mus visus
jungia, nes galų gale joks rezultatas
netenka prasmės, jei pamirštame my-
lėti.

Anastasija

Prisiminimai nuotraukose

Mes vis skubame ir lekiamo... Bega-
lybė užvirtusių darbų ir tik dvidešimt
keturios valandos viską suspėti. Toks
pašėlęs dienos ritmas skatina judėti
pirmyn, siekti daugiau. Niekas nestovi
vietoje. Tiek daug veikdami dažnai pa-
mirštame tuos, kurie yra šalia ir kažka-
da lygiai taip pat užsidedusiai ir akty-
viai gyveno bei „vertė“ kalnus.

Šį savaitgalį aplankiau savo sene-
lius. Atrodo, nieko neįprasto: pasitin-
ka maistu nukrautas stalas, močiutės
klausimai, senelio komentarai. Besi-
svečiuojant mano žvilgsnis užkliuvo
už nuotraukos, kabančios ant sienos.
Tai nuotrauka, kurią mačiau jau šim-
tus kartų, tačiau šįkart ją išvydau lyg
pirmąsyk. Joje – besišypsantis vaikė-
zas, panašus į mano tėtį. Staiga apėmė
noras patyrinėti savašias „šaknis“. Man

labai patinka istorija, o ypatingai pa-
prastų žmonių gyvenimo istorijos. Juk
ne kiekvienas iš mūsų pirmas apsilanko
kosmoso platybėse, išranda kasdienybę
keičiantį daiktą ar savo talentu užburia
visą pasaulį. Ir nors daugumos iš mūsų
gyvenimas gal ir neįeis į istoriją, tačiau
tai nereiškia, kad jis buvo neįdomus.
Todėl apimta savyje tupinčio smalsučio
paprasiau močiutės atnešti nuotraukų
albumus, kas iš pradžių ją švelniai nu-
stebino. Pradėjus apžiūrinėti užfiksuo-
tas įvairiausias gyvenimo akimirkas
supratau, kad kai kurias jau esu ma-
čiusi, tačiau vartant jas vieną po kitos
prireikė ir senelių pagalbos. Buvo taip
keista matyti močiutę ilgais plaukais ir
senelį, dar visai mažiuką. Man taip su-
spaudė širdį, kai jis, nostalgiskai žvelg-
damas ir prisimindamas, vis pirštu pra-
braukdavo pro nuotraukoje užfiksuotus
žmonių veidus. Žiūriu ir galvoju, kodėl
tik dabar? Toks paprastas dalykas kaip
nuotraukos bei prisiminimai gali suar-
tinti kelias kartas ir aš niekada apie tai
nepagalvoju. Ta popietė ir senelių pa-
sakojimai tikrai išliks mano atmintyje
dar ilgai.

Laikas eina, viskas aplinkui keičia-
si. Atsiradus telefonams fotografavi-
mas tapo greitas ir patogus. Čykšt ir
baigta. Todėl mes taip nebevertiname
nuotraukų, kaip tai darė mūsų seneliai.
Retai nuotrauką, iš asmenukėmis per-
pildytos galerijos, laikome savo ranko-
se. Ar pamenate, kada paskutinį kartą
vartėte nuotraukų albumą? Aš manau,
kad tai puiki proga aplankyti savo sene-
lius, išgerti puodelį arbatos ir išklausti
jų prisiminimų bei istorijų. Juk tik jie
išlieka mūsų atmintyje ilgai, ilgai...

Gabija Jarmoškaitė, 2 c kl.

Beatričės Balzerytės, I e klasės mo-
kinės, epistolinis rašinys

**Parašykite žinutę suaugusiajam apie
pasaulį, kuriame gyvename**

2020-01-12

Kažkur pievoje, netoli miško,
Lietuva.

Kaimyne,

nežinau, kada Jus pasieks šis laiškas,
nežinau, kada jį skaitysite, bet tikrai
žinau viena: jei gavote jį, kaip žinutę,
vadinasi, mane svarstančią apie pa-
saulį, kuriame gyvename, per plačią
padangę nunešė varna. Ji numetė į pa-
čią gražiausią pasaulio vietą, į žaliuo-
jančią pievą, netoli miško, kur ganosi
obuolmušis arklys. Tai mano vieta. Čia
gyvena mano mama ir tėtė, čia po so-
dybą baidydamas padangėje skraidan-
čius paukščius laksto nenuorama šuva.
Kiemo vidury auga ažuolas, ant kurio
šakos yra pririštos sūpynės. Vieną so-
dybos kraštą saugo šimtametės liepos
bei riešutmedžiai, o palei tvorą – mažy-

tės, dar visai jaunutės pušelės. Aplinkui
pilna gėlių. Čia, basai vaikščiojant po
pievą, smulkutės žolelės kutena pėdas,
o aplink girdisi dūzgiančios bitės dar-
bininkės. Ši ypatinga erdvė, apipinta
vėjų, nešiojančių emocijas, nuotaikas ir
pačias šviesiausias pasaulio spalvas, ly-
dinčias mane kad ir kur benuklyščiau.
Tai pasaulis, dovanotas tėvų.

Bet labai gerai numanau, jog gali būti
ir kitoks pasaulis – negyvas, sustingęs,
niūrus ir pilkas. Jame, ačiū Dievui, man
dar neteko gyventi. Tačiau žinau, jog
ten, kur vyko karas, kur badas ir van-
dens stoka, gyvenote Jūs. Parvykote
iš tokių plotų, kur vaikai išsipūtusiais
pilvais iškankinti nežinios, kur jokio
gyvio, nebent kelios paklydusios mu-
šės. Kiek suprantu, kažkam labai labai
reikėjo, kad negiedotų paukščiai, nesi-
šypsotų žmonės, kad miškai, augę tūk-
santmečius, būtų sulyginti su žeme...
Gūdu.

...Iš savo sodybos man tenka atvykti
į netoliese esantį miestą, į kurį dažnai
užklystate ir Jūs, kaimyne. Ir ką gi... Pa-
sigendu gėlių ir medžių gyvybės. Aišku,
žiedų, kyšančių iš tamsių lauko vazonų,
lyg ir netrūksta. Bet kodėl šie nešildo
praeivių žvilgsnių? Gerai, kad dar prie
mano gimnazijos šviečia našlaičių akys.
Tiesa, ten, prie geležinkelio, jau žydi pi-
navijų kerai. Valio! Bet šiaip jau sena-
miesčio gatvės tuštokos – joms gyvybės
tikrai neatneša ir egzotinių medelių
eilė, kad ir kaip ji besistengtų. Dabar
tokius standartinius augalus, kiek teko
matyti, įspraudžia į daugelį rekonstruo-
tų miestų gatvių. Tad, sakau, ir mūsų
senamiestyje, jeigu ne tas rausvas mano
mokyklos pastatas, saugomas senųjų
medžių, centrinė gatvė atrodytų visai
pilkutėlė. Tik viena parduotuvė šviečia
ryškiai mėlyna spalva. Ir į didžiuosius
miestus nuvykusi pasijaučiu tarsi vie-
na tokia gyva kaip volungė, nutrenkta
į narvą, kur supa pilki daugiaaukščiai,
kur dėl automobilių kamščių dūsta ga-
tvės. Žinoma, šmėžuoja įsprauti į ša-
ligatvių pinkles mano minėti medeliai,
o štai prie kavinių durų bando padėti
gelbėti ir mažytės gėlytės... Man baisu
pagalvoti, kas dedasi tokiuose milijoni-
niuose miestuose, kaip Tokijas, Niujor-
kas, Dalasas ar Melburnas bei Seulas...
Juk ten – vien dangoraižiai, o naktimis
daugybė žibančių švieslenčių! Gatves
be perstojo varsto automobiliai, į orą
išmesdami gausybę nuodingų dujų, ku-
riomis turi misti žmonės. Kokie jie ne-
laimingi... Užsikemša plaučiai, krauja-
gyslės, dauginasi vėžinės ląstelės – ligų
nemažėja. Su jomis lyg donkichotai
bando kovoti mokslininkai. Jie modifi-
kuoja augalus, gyvūnus, be perstojo ku-
ria įvairiausias cheminius preparatus,
kuriais žada įveikti aršiausias negalias.
Bandoma, bet kartu visokiausio plau-
ko technologiniais atradimais tiesiog

maitinami vis augantys materialieji norai. O jie dideli – norisi turėti kuo daugiau. Ko? Šviesos? Žalumos? Neužteršto vandens? Sveikų žmonių? Ar pinigų? Pelno? Daiktų? Jau aišku, kad iš Motinos Gamtos gyvybė kabinama kaip medus: kertame medžius, netausojame vandens, medžiojame gyvūnus, kasinėjame naudingąsias iškasenas ir nieko neduodame mainais. Nieko – išskyrus vienkartinius kavos puodelius, besimėtančius parkuose, saldinių popieriukus, vejo išnešiojamus iš žaidimų aikštelių, ir plastiko maišukus, butelius, kurių galima rasti už kiekvieno gatvės kampo. Ar susimąstome, kaip jaučiasi mūsų Žemė? Ir ko dabar reikia, kad ji turėtų kuo atsuti?

...Mane visada traukė gamta – mat jos gyvybėje užaugau. Štai vaikštinėju Šerkšnės paupe, kuri tęsiasi vos keli žingsniai nuo mūsų sodybos tvoros. Ši upelė atrodo tarsi iš kito pasaulio – tokia laukinė, natūrali, todėl gyva. Gyva, kol neužkliudo žvilgsnio plastikinis maišelis, plaukiantis pasroviui. „Ką čia padarius? Gaila, naujutėlaičių batelių, o ir aksominė suknelė gali permirkti, jei brisiu giliau“, – sušmėžavo abejonės. Bet žiūriu – netoliese styro sudžiūvusis liepos šaka. Ją kaipmat pasičiupusi iš sintetinio maišelio vergovės puoliau gelbėti šaltiniuotą upelio srovę. Pasisėkė. Negyvėlį ištraukiau. Pasukau prie plastmasei skirto konteinerio. Zygdarbis...

Turbūt, mielas kaimyne, šypsaisi skaitydama šio laiško eilutes? Juk, atrodytų, pasakoju apie tokį menką savo poelgį lyginant su pasaulinio masto ekologiniais užmojais ir darbais. Iš tikrųjų, mes norėtume, kad kuo daugiau atsirastų žmonių, nors po truputį besitvarkančių aplinką? Bet kaip dažnai gražiais žodžiais, skambiais projektais ar pažadais ištirpstame kasdienybėje... Tiesa, Jums, kaimyne, norėčiau padėkoti, kad anąkart mane su draugais pakvietėte padirbėti. Tie kartu pasodinti ažuoliukai mieste, manau, yra ne kas kita, kaip geri mūsų norai, išaugę iš protėvių sodybų, iš sengirių ir iš mūsų šviesių jaunų žmonių pasaulių, kuriuos subrandino tėvai.

Kaimynė Beatričė Balzerytė iš apšerkšnijusios pievos

Smalžių kampelis

Keksiukai su cukinija ir bananais

Reikės:

Miltų: 250 g	Rudojo cukraus:
Kepimo miltelių: 1 arbat. š.	2 valg. š.
Sodos: 1 arbat. š.	Cukraus: 2 valg. š.
Druskos: 0,5 arbat. š.	Kiaušinių: 1 vnt.
Bananų: 2 vnt. sutrinti	Cinamono: 0,5 arbat. š.
Cukinijos: 1 vnt. sutarkuota	Aliejaus: 0,5 stiklinės

KAIP GAMINTI

1. Įkaitinkite orkaitę iki 190 laipsnių. Aliejumi patepkite 24 ar daugiau vienetų mažų keksiukų kepimo skardą arba įdėkite specialius kepimo popieriukus.

2. Vidutiniame dubenėlyje išmaišykite miltus, valgomąją sodą, kepimo miltelius ir druską.

3. Didesniame dubenyje sumaišykite sutrintus bananus ir tarkuotą cukiniją. Įmuškite kiaušinį, įberkite kelis šaukštus cukraus ir pusę stiklinės kokosų aliejaus. Visą gerai išmaišykite. Tuomet miltų mišinį suberkite į cukinijų ir bananų masę.

4. Visą gerai išsukite, bet nepermaišykite.

5. Į dar vieną nedidelio dydžio dubenį supilkite šaukštą kokosų aliejaus. Į jį suberkite du valgomuosius šaukštus miltų, rudąjį cukrų ir cinamoną. Rankomis suformuokite trupinius – juos turėsite užberti ant keksiukų masės viršaus dar prieš pradėdant kepti.

6. Keksiukus kepti apie 15 minučių, kol gražiai apskrus. Palaukite, kol atvės ir ragaukite!

Skanaus!

Monika Karkliūtė, 4 a kl.

Atkelta iš 16 p.

Projekto – klasių mainai „Pažink Prancūzijos ir Lietuvos kultūros, istorijos ir meno paslaptis“ dalyviai – prancūzų moksleiviai gilinasi į menų, sporto ir meno chemijoje paslaptis.

Gimnazistai – į Europos parlamentą!

Vasario 4–9 dienomis į Europos Parlamentą Strasbūre dalyvauti tarptautiniame EUROSCOLA renginyje išvyko gimnazistai: Aleksandras Godelis (2 a kl.), Rugilė Kriauciūnaitė (2 a kl.), Viltė Radzytė (2 a kl.), Deimantė Mirončikaitė (3 d kl.), Edgaras Narkus (3 d kl.), Anastasija Volkova (4 a kl.), Simas Kontrimas (4 a kl.) ir Kristupas Svirskas (1 e kl.). Mokinius lydi istorijos mokytoja Silva Paulauskienė ir anglų kalbos mokytoja Daina Goštautienė.

MMRG MEPA jaunieji ambasadoriai pakeliui į Strasbūrą aplankė saulėtą Niurnbergą: miesto senamiestį, Niurnbergo proceso memorialinį muziejų ir kitas įžymias vietas. #MEPALietuva

QR kodas.

Visus „Atošvaistės“ numerius nuo 2009 m. rasite čia.

Atošvaistę leidžia Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos žurnalistų būrelis.
Vadovė Janina Palenskienė